

»Udvalget finder det vigtigt, at asylansøgeren kan bistås af en advokat under asylsagsbehandlingen for nævnet, men udvalget må samtidig pege på de problemer, det medfører, at mange asylansøgere søger de samme meget benyttede advokater til at føre deres sag. Det medfører undertiden unødigt lange berammelsestider, idet sager, der ellers er klare til nævnsbehandling, først kan berammes måneder ud i fremtiden på grund af disse advokaters overfyldte mødekalendarer. Da nævnets sekretariat samtidig har det indtryk, at nogle mødende advokater prioriterer sager ved domstolene højere end Flygtningenævnet, finder udvalget, at der bør indføres en adgang for nævnet til ikke at beskikke den advokat, som ansøgeren ønsker, eller til at kunne gennemføre et tvungen advokatskifte ad modum bestemmelsen i retsplejelovens § 733, stk. 2. Med en sådan bestemmelse kan nævnet beskikke en anden advokat end den ønskede i tilfælde, hvor den ønskede advokat ikke kan give møde inden for en rimelig tidshorisont.«

Udvalget har i sin betænkning bemærket, at en sådan regel – administreret med varsomhed – ikke på nogen måde kan eller vil tilsidesætte væsentlige retsgarantier i asylbehandlingen. Udvalget har herved peget på, at den advokat, som Flygtningenævnet i givet fald måtte beskikke, er en advokat, som vil være fortrolig med at føre sager for nævnet.

Udvalget foreslår på den baggrund, at der indføres en ny bestemmelse i udlændingelovens § 55, stk. 2, hvorefter Flygtningenævnet kan nægte at beskikke den advokat, som udlændingen i første omgang har ønsket, hvis dennes medvirken ud fra hensynet til sagens fremme ikke kan anses for forsvarlig.

Det bemærkes, at Flygtningenævnets sekretariat har oplyst, at der for tiden kun i få sager er problemer med, om den af asylansøgeren valgte advokat kan give møde til det tidspunkt, hvor Flygtningenævnet ønsker at beramme sagen.

Indenrigsministeriet, der er enig i udvalgets vurdering, finder, at der uanset oplysningerne fra Flygtningenævnets sekretariat er behov for at sikre, at nævnsbehandlingen kan gennemføres uden unødige forsinkelser, hvilket den foreslåede regel vil kunne medvirke til.

Indenrigsministeriet finder dog, at asylansøgeren af retssikkerhedsmæssige grunde i alle tilfælde bør sikres indflydelse på, hvilken advokat der skal bistå asylansøgeren.

På den baggrund foreslår Indenrigsministeriet, at den ny bestemmelse i udlændingelovens § 55, stk. 2, i stedet affattes således:

»Kan det ud fra hensynet til sagens fremme ikke anses for forsvarligt, at den advokat, som udlændingen ønsker beskikket, medvirker, kan Flygtninge-

nævnet nægte at beskikke den pågældende som advokat for udlændingen. Ønsker udlændingen i stedet en anden advokat beskikket, skal Flygtningenævnet beskikke den pågældende, medmindre beskikkelse kan nægtes efter 1. pkt.«

Såfremt Flygtningenævnet i kraft af den foreslåede bestemmelse har nægtet at beskikke den advokat, som asylansøgeren oprindeligt har ønsket, bør Flygtningenævnets sekretariat således forhøre sig hos asylansøgeren om, hvilken anden advokat vedkommende da ønsker beskikket. Hvis det viser sig, at denne advokat heller ikke kan give møde inden for rimelig tid, må Flygtningenævnets sekretariat på ny spørge asylansøgeren, hvem denne så ønsker beskikket.

4.2. Frist for indgivelse af ansøgning om humanitær opholdstilladelse.

Efter reglen i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, har Indenrigsministeriet mulighed for at give opholdstilladelse, hvis en udlænding befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.

Opnåelsen af opholdstilladelse af humanitære grunde forudsætter, at der er givet endeligt afslag på asyl, hvorfor en ansøgning om humanitær opholdstilladelse først med mening kan indgives, når asylsagen er afgjort.

Per Sørensen-udvalget har flere steder i den første delbetænkning fremhævet vigtigheden af at undgå, at der forløber unødvendig tid mellem de forskellige myndigheders sagsbehandling, og udvalget har fundet, at der bør indføres mekanismer, som kan anspore til, at ansøgninger om humanitær opholdstilladelse indgives hurtigst muligt efter asylsagens endelige afgørelse.

Udvalgets konklusion er, at der bør indføres en frist for indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2.

Praksis har hidtil været, at der, uanset hvornår ansøgning om humanitær opholdstilladelse er indgivet, er tillagt ansøgeren ret til at forblive i landet, medens sagen behandles. Det bemærkes dog, at langt de fleste ansøgninger indgives kort tid efter, at der er givet endeligt afslag på asyl.

Der er i betænkningen redegjort for, at udvalget nærmere har drøftet længden af en ansøgningsfrist for humanitær opholdstilladelse, herunder om man kunne foreskrive, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse for at få opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen skal indgives i umiddelbar forlængelse af det møde i Flygtningenævnet, hvor asylsagen afgøres.